

מ"ת 22678/02/14 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל אחמד, צברא אעמר

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 22678-02-14 מדינת ישראל נ' אחמד(עציר) ואח'

בפני המבקשת נגד המשיבים

כב' השופט דורון חסדאי
מדינת ישראל

1. אסמאעיל אחמד (עציר) על ידי ב"כ עו"ד רפעת נאשף
2. צברא אעמר (עציר) על ידי עו"ד שרון גלסנר

החלטה

רקע כללי בתמצית

- נגד המשיבים הוגש כתב אישום במתכונת מתוקנת, המייחס **למשיב מס' 1** ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וגניבת רכב בצוותא - באישום הראשון, ועבירות של גניבת רכב בצוותא וקשירת קשר לביצוע פשע באישום השני.
- כתב האישום המתוקן מייחס **למשיב מס' 2** ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, כניסה לישראל שלא כחוק וגניבת רכב בצוותא - באישום הראשון ובאישום השני, כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, הסגת גבול בצוותא, החזקת מכשירי פריצה בצוותא וקשירת קשר לביצוע פשע.
- בד בבד, הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים ודיון בה התקיים ביום 26.2.2014, לאחר מספר דחיות שנתבקשו.
- ב"כ המשיב 1 כפר בקיומן של ראיות לכאורה בכל הקשור לעבירה של קשירת קשר וגניבת רכב בצוותא שבאישומים 1 ו-2 ולשיטתו, ככל שבית המשפט יקבע שקיימות ראיות לכאורה - הרי אלו ראיות שאינן מבוססות, העומדות על כרעי תרנגולת.
- ב"כ המשיב מס' 2 הודתה בקיומן של ראיות לכאורה בעבירות השב"ח. לדבריה, יש עדויות של השותפים המדברים על נוכחות שולחה בזירת האירוע - כך, שניתן לומר שיש ראיות לכאורה, אך עוצמתן חלשה.
- לנוכח דברי ב"כ המשיבים דלעיל, טענו ב"כ הצדדים איש איש כמידתו בשאלת קיומן של ראיות

לכאורה ועילת מעצר.

ב"כ המבקשת, כמפורט בעמ' 9 לפרוטוקול, שורות 7-28 ובעמ' 15 לפרוטוקול, שורות 16-31 ועמ' 16 לפרוטוקול, שורות 1-8.

ב"כ המשיב 1, כמפורט בעמ' 9 לפרוטוקול, שורות 30-32, עמ' 10 - 12 ועמ' 13, שורות 1-6, ועמ' 15, שורות 9-14.

ב"כ המשיב 2, כמפורט בע"מ' 13 לפרוטוקול, שורות 9-31, עמ' 14 ועמ' 15, שורות 2-7.

6. ראוי לציין כי במקביל בת"פ 22635-02-14 הוגש כתב אישום נגד שניים אחרים המעורבים בפרשה נשוא הבקשה דנן (איסר עלי וכרם אחמד). אף כנגד שניים אלו הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים (מ"ת 22653-02-14).

דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינם של השניים התקיים אף ביום 18.2.14.

המסגרת המשפטית

7. כאשר בוחנים עצם קיומן של ראיות לכאורה, יש לראות "תמונה כוללת באשר לפוטנציאל

הראייתי הטמון בחומר החקירה, כלומר, אם קיים סיכוי סביר שמחומר חקירה זה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם" (ר' בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 148-149). וכן "אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שההרשעה או הזיכוי הם אך פונקציה של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי יתן להם, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה" (שם, עמ' 149) (ר' גם: בש"פ 2201/09 דהן נ מ"י - (18.3.09).

8. הלכה היא כי בשלב הדיון בבקשת המעצר - בית המשפט אינו נדרש לקבוע שאלות הנוגעות

למשקלן של הראיות לכאורה או למהימנות העדים (ר' בש"פ 2361/09 מצארווה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.5.2009); בש"פ 3742/008 עובייד נ' מדינת ישראל (לא פורסם 20.5.2008).

9. יתר על כן, יכול שעילת מעצרו של נאשם תתגבש על בסיס חומר חקירה המורכב מתשתית של ראיות נסיבתיות בלבד, מקום בו ראיות אלה הינן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה. (בש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' משה קנילסקי (17.2.1999); בש"פ 1466/04 זדה נ' מדינת ישראל (26.2.2004); בש"פ 8006/09 בוכניק נ' מדינת ישראל (25.10.2009).

10. זאת ועוד, הלכה היא בשלב הדיון בבקשת המעצר, ביתה משפט אינו נדרש באופן מדוקדק להערכת משקלן של העדויות השונות (ר': בש"פ 12038/04 הייב נ' מ"י; בש"פ 2159/03 חזיזה נ' מ"י).

בשלב זה, אין בית המשפט קובע "ממצאים מרשיעים או מזכים" ואין הוא עוסק בסיכום הראיות ובהכרעה (ר' **בש"פ 7159/04 אבו ג'ילדן נ' מדינת ישראל**).

11. בבש"פ 10162/08 **אבו גרדוד נ' מ"י** (טרם פורסם - 15.12.08) נפסק בין היתר כי:

"חומר הראיות בהליך מעצר הוא חומר גולמי שטרם עבר תהליך עיבוד בהליך הפלילי, ובחינתו משקפת עמדה ראשונית, לכאורית, ביחס למעורבות הנאשם בעבירה המיוחסת לו, אשר טרם עברה את מבחני ההערכה הראייתית - שיפוטית הצפויים להיעשות במשפט גופו" [בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.4.05)]. מעצרו של נאשם מותנה, איפוא, התקיימותו של סיכוי סביר לכך שיהא בראיות הקיימות נגדו, לאחר שעברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, כדי להביא להרשעתו של הנאשם...".

ראיות לכאורה - תיק החקירה

רכב ההובלה - פורד אקולין

12. בתיק החקירה מצוי דו"ח אימות שנערך בין המשיב מס' 1 איסמעיל בן פאיק אחמד (להלן: "איסמעיל") לבין עללא שייך בדו"ח זה מצוין עללא כי הוא מכר לאיסמעיל רכב מסוג פורד אקולין בצבע שמנת אותו קנה מאבו עלי מקלנדיה ב- 10,000 ₪. עללא נשאל איפה הרכב הזה היום והשיב "לא יודע מה שאני שמעתי מהשוטר בחקירה שתפסתם את הרכב הזה בפתח תקווה עם גנבים" (עמ' 2 שורות 24-25).

הוא נשאל מתי ראה את הרכב הזה בפעם האחרונה והשיב שלפני שבועיים בעוזן.

הוא נשאל מתי מכר את הרכב למי ובכמה והשיב "לפני 20 יום ב - 7000 ₪ לאיסמעיל זה שיושב מולי". (עמ' 2 שורות 30-31). איסמעיל מכחיש את הדברים.

13. ל.א. (קטין, מעורב אחר, חמישי, בפרשה) בהודעתו מיום 4.2.14 שעה 12:39 נשאל של מי הרכב הזה הוואן שבו היו והוא השיב של איסמעיל הוא נשאל איך הוא יודע והשיב "הבחורים האלה שהיו איתי באוטו הם אמרו לי" הוא נשאל האם איסמעיל שם האבא שלו זה פאיק ושם משפחתו אחמד, והוא השיב בחיוב (עמ' 5 שורות 116-123).

14. איסר עלי בהודעתו מיום 2.2.14 שעה 09:59 ציין כי קיים אחר בשם פהד אל שיך שגם הוא כמו איסמעיל שולח אנשים לגנוב אופנועים, הוא לא קשור אליו, הוא קשור **לאיסמעיל** ו"היום אני גם הייתי באקולין גם לפהד יש אקולין" (עמ' 3 שורות 79-80).

בהודעתו מיום 10.2.14 נשאל איסר האם הוא יודע של מי הרכב שבו הם נתפסו והשיב "אני יודע שאיש של איסמעיל" הוא נשאל כיצד הוא יודע והשיב "כי שהוא נתן אותה למחמוד הוא אמר שזה שלו" הוא נשאל האם ראה את איסמעיל עם הרכב הזה והשיב "כן הוא היה נוהג בה בכפר... הוא קנה אותה מזעלן קנה אותה קניה ממנו" הוא נשאל כיצד הוא יודע זאת והשיב "איסמעיל אמר לנו שהוא קנה אותו מזעלן" (עמ' 1 שורה 6 עמ' 2 שורות 7-29).

15. מפקח אלעד קליין בדו"ח פעולה מיום 1.2.14 שעה 23:25 מציין כי בסיום כל המרדף והארוע הבחין כי הרכב החשוד הינו **פורד אקונוליין** שעליו מספר רישוי של רכב מסוג סוזוקי שהורד מהכביש ומספרו **71-258-28**.

ר' גם דו"ח פעולה של השוטר שחר אור מיום 1.2.14 המתייחס לרכב החשוד מסוג פורד אקולין.

16. רס"ל פרדרו תמר בדו"ח פעולה מיום 1.2.14 שעה 22:34 מדברת אודות רכב מסוג GMC מס' **71-258-28** אשר ברח מהניידות. (ר' גם דו"ח פעולה של רס"ר זקין ליטל מיום 1.2.14 שעה 22:43 בקשר לרכב מס' 71-258-28 שנסע בפראות).

מעורבותו של איסמעיל

17. פלוני בהודעות מיום 4.2.14 השיב כי הוא מכיר את **איסמעיל**, מישהו מהכפר. הוא ציין כי "כשאנחנו היינו ברכב אני התקשרתי אליו הוא מהמשפחה שלנו אמרתי לו משטרה רודפת אחריי ואז כשהרכב עשה את התאונה אמרתי לו נתפסנו". (עמ' 3 שורות 56-56; עמ' 4 שורות 101-105).

בהמשך ציין פלוני כי "ביום שישי איסמעיל פאיק התקשר אלי הרבה פעמים אני הייתי ישן לא עניתי אחר כך עניתי לו אז אמר לי אתה רוצה לצאת איתם הלילה? אמרתי לו אני לא יכול לצאת אז הוא אמר לי תכין את עצמך מחר.... התחיל איסמעיל להתקשר אלי איפה אני וזה? כי כשחזרתי התקשר אלי אמר לי תכין את עצמך אנחנו יוצאים עם השקיעה. אני אשלח לך את ארבעת אלה מחמוד כרם איסר וסברי, כדי שיקחו אותך איתם..." (עמ' 4 שורות 87-91).

בעמ' 5 להודעתו זיהה פלוני כי מי שמופיע בתמונה מ"א 1 זה איסמעיל פאיק, וזה היה הבחור שביקש ממנו ללכת עם החברה לגנוב אופנועים. הוא נשאל כמה כסף אמר לו איסמעיל שיקבל בעבור זה וזה השיב 500, הוא נשאל על מה 500 והשיב "לצאת איתם ואני אקבל 500 לכל אחד הבטיח 500" ובאם לא היו מקבלים כסף הוא נשאל האם איסמעיל אמר לו מה הוא צריך לעשות והשיב "כן, אמר

כדי שתביאו אופנועים ואלא שנמצאים איתם הם יסבירו לך" הוא נשאל מה הבין ממנו והשיב "שאנחנו הולכים לגנוב" (עמ' 5 שורות 126-146) וכי לפני שיצאו "הוא היה עומד ליד החלון והיה מדבר לבחורים הצעירים" (עמ' 6 שורה 147-148).

18. כרם אחמד בהודעתו מיום 2.2.14 נשאל בין היתר מי הבטיח לו כסף תמורת זה שיגנוב את האופנועים וכמה כסף הובטח לו והוא השיב "500 שקל מי שהבטיח לי זה בחור מעזון מאצלנו" הוא נשאל מי זה הבחור הזה והשיב "איסמעיל פאיק אין לי טלפון שלו. אצלנו בעזון מביאים הרבה וספות יש הרבה מישראל מפה מבפנים". (עמ' 3 שורות 56-61).

בהודעתו מיום 4.2.14 השיב כרם כי מי שהבטיח להם את התשלום היה איסמעיל מעזון (עמ' 2 שורות 18-26). הוצגה לו תמונה מ"א 1 והוא ציין כי "זה איסמעיל זה שלקח אותי". הוא נשאל האם הוא זה שאמר לו להביא את האופנועים מפתח תקווה בשביל כסף והשיב "כן כוס אומו אחול מניוק". (עמ' 3 שורות 73-76).

כרם בהודעתו מיום 4.2.14 נשאל מי החליף את הלוחיות לרכב והשיב כי "היה זה איסמעיל מעזון והוא ראה אותו עושה זאת בזמן שהם ישבו ברכב". (עמ' 5 שורות 128-131)

19. איסר עלי בהודעתו מיום 2.2.14 שעה 01:51 נשאל מדוע לקחו את הוספות והשיב כי זעלאן אמר לו שהוא יביא את הוספות שהם של חברים שלו ויקבלו כל אחד 250 ₪. (עמ' 3 שורות 56-57).

בהודעה שניה שמסר איסר ביום 2.2.14 שעה 09:59 השיב הוא כי "ביום חמישי בערב איסמעיל פאיק פגש אותי בכפר ואמר לי שהוא רוצה להעסיק אותי בעבודה. שאלתי אותו מה העבודה? הוא אמר לי לגנוב קטנועים מתוך ישראל. אמרתי לו שאני לא רוצה. הוא אמר לי אין מה לפחד אני נותן לך כסף תבוא... ואז ביום שישי הייתי בעזון בצהריים אני וכרם זה שנתפס איתנו בלילה פגשנו את איסמעיל הוא היה עם האוטו שנתפס איתנו בלילה בעזון איסמעיל נוהג ברכב הזה ואיסמעיל אמר לי ולכרם שהוא רוצה להביא אותנו לישראל. ואמר לכרם להביא עוד שני חברה בשביל לגנוב קטנועים". (עמ' 1 שורות 7-4 עמ' 2 שורות 8-9).

בהמשך ציין איסר "אני כרם צברה מחמוד ארבעה איש זה היה יום שישי ואז איסמעיל אמר לנו בתשע לצאת לפתח תקווה להתחיל לחפש למצוא אופנועים הם מאתרים אופנוע יורדים מתחילים להתעסק איתו אם האזעקה פועלת עוזבים אותו אם לא מעמיסים אותו על הרכב ואז נכנסנו לפתח תקווה" (עמ' 2 שורות 13-15).

בהמשך מציין איסר בהתייחס ליום שישי כי "כשחזרו לשטחים לעזון ואיסמעיל חיכה לנו בתחילת עזון הוא חיכה לנו... ואז פגשנו את איסמעיל בעזון הוא הוריד אותנו לקח את הרכב עם הקטנועים ואמר שבהמשך הוא יתן לנו כסף". (עמ' 2 שורות 27-30).

כמו כן נשאל איסר מה קרה אחרי אותו יום שישי שהם גנבו את הקטנועים והשיב "הלכנו הביתה התקשרתי לאיסמעיל לבדוק מה עם הכסף שלנו הטלפון שלי כתוב הטלפון של איסמעיל... בסביבות השעה 11 בבוקר שאלתי אותו מה קורה עם האופנועים שלקח ושאני צריך כסף. הוא שאל אותי איפה אני הוא בא אלי. הוא לא בא התקשרתי אליו הוא לא ענה. אחרי הצהריים פגש אותי בכפר בעזון ואמר לי היום בערב אתם יוצאים עוד פעם לפתח תקווה ... אחרי זה הוא התקשר אלי עוד פעם וביקש שנצא לפתח תקווה. איסמעיל מפעיל 2 צוותים 2 מכוניות... אני מכיר יש 2 מכוניות האחת שנתפס איתנו בלילה ויש עוד רכב פינט מסחרי גדול לבן... ואז בסביבות 7 בערב איסמעיל אמר לנו תתארגנו יוצאים" (עמ' 2 שורות 37-44 עמ' 3 שורות 45-55).

איסר נשאל כמה כסף איסמעיל שילם לו על העבודה הזו והשיב "עד עכשיו הוא לא שילם הוא אמר כל אחד מקבל 250 ₪ אני לא יודע על מה בדיוק". הוא נשאל מה הם עושים עם האופנועים הגנובים והשיב "איסמעיל לוקח אותם ומוכר אותם". הוא נשאל כמה זמן מתעסקים בכפר עם האופנועים הגנובים והשיב "כמעט כל עזון עוסקת בזה רק כ- 3,4 חודשים" הוא נשאל ולאן לוקחים את האופנועים האלה מעזון והשיב "איסמעיל לוקח ומתעסק עם זה אני לא יודע לאן". (עמ' 4 שורות 105-93).

20. בהודעה נוספת שנגבתה מאיסר מיום 4.2.14 שעה 14:25 הוא נשאל למי מסרו את האופנועים שגנבו ביום שישי והשיב למישהו מעזון הוא נשאל למי והשיב "כרם אמר לכם שזה איסמעיל אבל אני לא יודע שזה איסמעיל אני מכיר אותו בפנים בתמונה" הוא נשאל איך שמו המלא והשיב "איסמעיל בסט... אני מכיר את המראה שלו אבל אין בינינו קשר הוא זה שמתכנן את הדבר הזה" הוא נשאל כיצד הוא יודע והשיב "הוא זה שאמר לנו" נשאל מה אמר והשיב "אמר לי תבוא לעבוד איתנו אני אשלם לכם 500 שקל, 250" הוא נשאל עבור מה והשיב "על האופנועים". הוצגה לאיסר תמונה מ"א 1 והוא נשאל האם הוא מכיר אותו והשיב "זה איסמעיל בסט האיש הוא זה ששלח אותנו" וזה האיש שהבטיח לשלם להם עבור הגניבות ואמר להם "אמר תביא אופנועים ותקחו את הכסף וזהו" הוא נשאל מה הבין ממנו "לגנוב אותם מישראל ולהביא אותם... לא יודע לאן לקח והלך" (עמ' 3 שורות 80-50).

21. בהודעה נוספת של איסר מיום 10.2.14 ציין הוא בין היתר כי איסמעיל "הוא זה ששלח אותנו שלקח אותנו" והציע להם לגנוב אופנועים תמורת כסף וכי איסמעיל בסט הוא איסמעיל אחמד פאיד "ככה הוא מכונה אצלנו בכפר".

22. יצויין כי בתיק החקירה מצוי דף עם תמונה של איסמעיל המסומן מ"א 1.

מעורבותו של צברא (משיב 2)

23. צברא בהודעתו מציין כי הוא אינו קשור לארוע ולאנשים, אלא היה בדרכו חזרה מהעבודה בצומת גהה,

והאחרים אספו אותו "**הם עברו לידי ואז חזרתי איתם**". לדבריו כשהוא עלה לרכב 2 הקטנועים היו בו. (עמ' 4).

24. השוטר שחר אור בדו"ח פעולה מיום 1.2.14 שעה 23:18 מציין בין העצורים שנתפסו, לאחר המרדף, את צברא.

25. כרם בהודעתו מיום 2.2.14 מציין כי מחמוד עאמר היה זה שנהג ברכב. הוא נשאל כיצד הם העמיסו את הקטנועים ביום תפיסתם והשיב "**הרמנו כל הרבעתנו הרמנו הנהג לא נגע בכלום**" (עמ' 3 שורות 54-55).

הוא נשאל לגבי יום שישי בלילה ואמר כי הנהג (מחמוד) היה אותו נהג וכי איתו ברכב היו "**עוד שלושה בחורים, הבחורים שנמצאים פה היום... אחד לואייל איסר וסברי**" הוא נשאל מהיכן הוא מכיר אותם והשיב "**מההסעה הראשונה**" (עמ' 5 שורות 117-124).

26. בהודעתו מיום 4.2.14 נשאל כרם מי היה ברכב ביום שישי והשיב "**אני איסר צברא ומחמוד**" וכי פלוני לא היה איתם ביום שישי ומחמוד היה הנהג. (עמ' 2 שורות 31-36).

בהתייחס ל**צברא** הוא נשאל האם בא איתם מהכפר והשיב שהוא עלה בגהה. **לגבי יום שישי** צברא בא איתם מעזון לפתח תקווה וגנב עמם את האופנועים וחזר לעזון **וביום שבת** הם פגשו אותו בגהה לפני שגנבו את האופנועים והוא עזר להם להעמיס. בהמשך חקירתו לא זכר כרם האם צברא עלה לפני או אחרי שהם העמיסו את האופנועים, הוצג לו כי אחרים אומרים שהוא היה עמם והעמיס את הקטנועים על האוטו ואז השיב "**אז הוא היה... הוא היה ראיתי אותו**" (עמ' 4 שורות 104-117 עמ' 5 שורות 118-127).

27. איסר בהודעתו מיום 2.2.14 שעה 01:51, נשאל מי היה כשיצאו מעזון בשמונה בערב והשיב "**אני לואייל סברה כארם ומחמוד הנהג אני לא בטוח בשם שלו**" (עמ' 2 שורות 28-29).

הוא נשאל מי הרים את האופנועים לרכב והשיב "**כולנו שהיינו ברכב כל החמישה**" (עמ' 4 שורות 112-113).

בהודעתו השניה מיום 2.2.14 שעה 09:59 ציין איסר בין היתר "**ואז ביום שישי הייתי בעזון בצהריים אני וכרם וזה שנתפס אתנו בלילה, פגשנו את איסמעיל הוא היה עם האוטו שנתפס איתנו בלילה בעזון, איסמעיל נוהג ברכב הזה. איסמעיל אמר לי ולכרם שהוא רוצה להביא אותנו לישראל. ואמר ל כרם להביא עוד שני חברה בשביל לגנוב קטנועים. כרם אמר לו הוא יבדוק.**"

צברא שעצור פה הוא הבעל של אחות של כרם. כרם הביא את צברא והביא את מחמוד הוא גם מעזון הוא הנהג".

הוא נשאל אז מי הם היו בסה"כ והשיב "אני כרם צברא מחמוד ארבעה איש זה היה יום שישי" (עמ' 1 שורות 6-7 עמ' 2 שורות 8-15).

בהתייחס ליום שבת ציין איסר כי בסביבות 7:30 איסמעיל אמר להם להתארגן והם צחקו עליו "כי פעם אומר לצאת ופעם כן ופעם לא" והוא נשאל מי צחק והשיב "אני ופלוני וכרם ומחמוד וצברא" (עמ' 3 שורות 54-57).

בהודעתו הנוספת מיום 4.2.14 נשאל איסר מי היה בצוות ביום שישי והשיב "היינו אני מחמוד צברא וכרם" רק ארבעה, פלוני בא רק ביום למחרת. (עמ' 2 שורות 11-15).

הוא נשאל האם ביום שישי צברא היה איתם וגנב קטנועים והשיב "כן היה איתנו" הוא נשאל האם ביום שבת צברא בא איתם מהכפר או שאספו אותו בדרך והשיב כי הוא בא מהכפר. לדבריו ובקשר ליום שבת "צברא היה איתנו, כן תביא אותו אני אגיד לו כן הוא היה איתנו". (עמ' 4 שורות 93-94 שורות 105-112).

28. נערך עימות בין איסר לצברא כמתואר בהודעת איסר מיום 4.2.14 שעה 14:25 צברא הכחיש שיצא עם האחרים ביום שבת מהכפר. איסר נשאל מי יצא איתו מהכפר ברכב הגדול הלבן שבו נתפסו ביום שבת והשיב "כולם... אני מחמוד כרם וצברא". איסר נשאל מי היה איתם ביום שישי כשהם הגיעו לפתח תקווה והשיב "אני צברא כרם ומחמוד פלוני רק ביום שבת היה איתנו". (עמ' 5 להודעה). צברא מכחיש את הדברים.

29. מחמוד עאמר (הנהג) בהודעתו מיום 2.2.14 נשאל האם הוא בא לישראל מעזון עם אלה שנתפסו איתו באוטו והוא השיב בחיוב. (עמ' 4 שורות 89-92). הוא נשאל מי האנשים שהיו איתו והשיב "אחד צברא עלי לא יודע בן כמה הוא... אחד קוראים לו כרם אחמד... נשאר עוד 2 לא יודע מה קוראים להם, רק בפרצוף אני מכיר אותם מאתמול בפעם השניה". (עמ' 5 שורות 138-141).

דיון והכרעה

ראיות לכאורה

30. כידוע בדיון בשאלת מעצר עד תום הליכים נדרש ביהמ"ש לבחון קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, די בבחינת הכוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה, וביהמ"שבוחן אם קיים סיכוי סביר שעיבוד הראיות במהלך המשפט יוביל בסופו של דבר להרשעת הנאשם. (ר' בש"פ 2934/10 קוראען).

מקומן של טענות העוסקות במהימנות ובמשקל שיש ליתן להודעות, הינו בהליך העיקרי וכל עוד לא נתגלו פירכות מהותיות המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה. (ר' בש"פ 3171/13 **אדיניב**; בש"פ 1907/12 **אבו מנה**). בשלב המעצר ניסיון לקבוע מימצאים חדים בנוגע למהימנות וקבילות עלול לחטוא לגילוי האמת (ר' בש"פ 1145/11 **אמרה**).

31. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, ובהנתן כל הניתוח שפורט לעיל, נחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לכל האישומים (פרט לאישום של החזקת כלי פריצה בצוותא שלגביו לא נחקרו כלל המשיבים), ברמה הולמת ובהתאם להילכת **זאדה**, ויפורט להלן:

א. קיימות ראיות לכאורה במידה מספקת לקשר ולזיקה של איסמעיל לפורד אשר הוביל את הקטנועים. הראיות לכאורה מצביעות על איסמעיל כבעל הרכב.

ב. למעורבותו של איסמעיל בארועי הגניבה ועמידתו בראש הרשת שעסקה בכך, ולהיותו זה ששלח את האחרים לבצע את הגניבות, קיים ביסוס לכאורי מספק בחומר החקירה.

ג. לעובדה כי איסמעיל היה זה שהבטיח למעורבים האחרים תשלום עבור גניבת הקטנועים קיימות ראיות לכאורה.

ד. למעורבותו של צברא בשני ארועי הגניבה ביום שישי וביום שבת קיימות ראיות לכאורה במידה מספקת.

עילת מעצר

32. כידוע לשם מעצר נאשם לאחר הגשת כתב אישום, על המדינה להוכיח ראיות לכאורה, להוכחת אשמתו ועילת מעצר.

לאחר שביהמ"ש השתכנע כי ניתן להורות על מעצר יש לבחון האם ניתן להשיג את תכלית המעצר תוך נקיטה בחלופת מעצר. (ר' בש"פ 1061/14 **שחר**).

33. העבירות המיוחסות למשיבים הינן עבירות רכוש, עבירות מאין אלה אינן מקימות ברגיל עילת מעצר מעצם טיבן ולא קיימת לגביהן עילת מעצר סטטוטורית. ואולם גם עבירות רכוש עשויות לבסס עילת מעצר, בהתקיים נסיבות ונתונים נוספים המעצימים את החשש של שלום הציבור מפני שחרור הנאשם למשך תקופת המשפט. (ר' בש"פ 6800/05 **מכלוף**). כך למשל מקום שבו עבירות הרכוש מבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר, תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים או תוך התארגנות מיוחדת, ניתן לקבוע כי יש בעבירות אלה כדי לסכן את בטחון הציבור (ר' בש"פ 45/10 **מסאורה**; בש"פ

34. בבש"פ 50431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, פד"י נב (4) 268 נפסק, כי:

"מעשים שנועדו לפגוע ברכוש או לשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים בזכויותיהם היסודיות של יחידה ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה ואת בטחונו של כל אדם בה. בנוסף על כך, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים בן יבוצעו באלימות ותוך סיכון חיי אדם או שלמות גופו, אם לצורך השגת הרכוש, אם לשם שמירה עליו ואם לצורך המלטות המבצעים מעונש".

עוד נפסק כי בפרשת רוסלן פרנקל הנ"ל, כי עבירות רכוש המקימות עילת מעצר הן אלה המבוצעות "באורח שיטתי, או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתחכמים".

35. בבש"פ 9854/06, עאטיאש ואח' נ' מדינת ישראל נפסק בין היתר כי:

"באשר ל"תכנון" לעומת "תיחכום" דומה כי הסנגורים כולם ייחסו חשיבות רבה לנושא זה, תוך שהם מפנים לדברים שנאמרו על ידי בבש"פ אלקיים... תיחכום איננו זהה לחוכמה, יתכן שהעוררים לא נהגו בחוכמה ונראה כי לא העריכו נכונה את ערנותה ותשומת ליבה של בעלת החנות, בכך הפגינו זחירות אולי אפילו שלומיאליות... אך אין בכך כדי לומר שמבחינתם לא פעלו בתיחכום ברמה שהם מסוגלים לה. מכל מקום: תיחכום איננו מילת קסם. העוררים נהגו במקצועיות והמקצועיות במקרה הנוכחי, שקולה כנגד תיחכום. בפרשת רוסלן פרנקל, שהיתוותה את עקרונות היסוד לעניין מעצר עד תום הליכים בגין עבירות רכוש, נימנו לצידו של התיחכום גם מאפיינים נוספים: "עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתחכמים עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור".

כל המאפיינים דלעיל הם חלופיים ולא מצטברים.

36. בבש"פ 7909/99 יוספאשווילי נ' מדינת ישראל נפסק, בין היתר, כי:

"לא מצאתי ממש בטענה שאין לעצור את העורר משום שאין דרכם של בתי משפט לעצור בשל עבירות רכוש. ראינו גם ראינו עברייני רכוש נכלאים עד תום ההליכים, הכל לפי העבירות ולפי העבריינים..."

37. למשיב מס' 2 אף מיוחסת עבירת שב"ח. ברגיל אין לשלול באופן מוחלט אפשרות לשחרר תושב שטחים הנתונים לשליטת הרש"פ לחלופת מעצר בשטחים, אך עם זאת "יש ליתן משקל של ממש

לחשש הקבוע להימלטות מאימת הדין בעניינם של נאשמים תושבי הרשות" (ר' בש"פ 2987/10 מדינת ישראל נ. פלוני ; בש"פ 7055/09 אבו עיד נ. מדינת ישראל).

38. בבש"פ 873/14 **קנדיל נ. מדינת ישראל** ציין ביהמ"ש כי חרף החשש הטבוע להימלטות מדין כאשר הנאשם אינו תושב ישראל, אין לדחות באופן גורף אפשרות שיחרורו של תושב הרשות לחלופת מעצר. במקרים המתאימים בשים לב למכלול הנסיבות יורה ביהמ"ש על חלופת מעצר ההולמת את נסיבות הענין בשטחי הרש"פ. במקרים אלה יתחשב ביהמ"ש במכלול הנסיבות ובכלל זה בשאלה האם לנאשם מיוחסות עבירות נוספות מעבר לשהייה הבלתי חוקית וכן בעבר הפלילי שלו.

39. אמנם למשיב מס' 1 לא מיוחסת עבירת שב"ח, אך לא ניתן להתעלם מן העובדה כי הוא תושב השטחים והחשש להימלטות מאימת הדין תקף אף בעניינו ככל שישוחרר לחלופה בשטחים.

40. מן האמור עולה כי בעניינם של שני המשיבים מתקיימות עילת מסוכנות (מכוח עבירת הרכוש שבוצעה בצוותא ותחת ארגונו ופיקוחו של המשיב 1) ועילה נוספת של הימלטות מאימת הדין (מחמת היות שני המשיבים תושבי השטחים).

41. בבש"פ 6781/13 **קונדוס נ. מדינת ישראל** נפסק כי יש להבחין בין נאשם שמיוחסת לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין בלבד, לבין נאשם שמיוחסות לו עבירות נלוות. ככל שמדובר בעבירות נלוות חמורות אשר פגיעתן קשה יותר כך מתגבשת עילת המסוכנות הדוחקת את אפשרות השחרור. משקמה עילת המסוכנות בנוסף לעילה של הימלטות מהדין יש לבחון שמא שחרורו של נאשם לאזור יפתח בפניו פתח לשוב ולנסות להכנס לישראל לשם ביצוע עבירות דומות נוספות. (ר' עמ"ת 35173-02-14 **מדינת ישראל נ. אבו בכר**; עמ"ת 34914-02-14 **מדינת ישראל נ. מאמון שרים**).

42. עוד ציין ביהמ"ש המחוזי בשני העררים דלעיל, כי הילכת **קונדוס** מוסיפה ומבחינה בין עבירות נלוות שנועדו "לאפשר" את המשך השהייה בישראל לבין עבירות שבוצעו בנפרד ובמנותק מעצם הכניסה הבלתי חוקית לארץ. מקום שהשהייה בישראל מנוצלת ואף מיועדת לביצוע עבירות אחרות, יש לכך משנה חומרה.

43. אשר על כן ובהינתן כי עילת המעצר המרכזית כלפי שני המשיבים נובעת ממסוכנותם וכאשר נסיבות העבירות מקימות לצד זאת אף חשש ממשי להימלטות מהדין, נראה כי אין מנוס להורות על מעצרם של שני המשיבים עד תום ההליכים. (ר' עמ"ת 34918-02-14 **מדינת ישראל נ. פארס צאלח** ובש"פ 562/13 **עאצי נ. מדינת ישראל**).

44. לא למותר לציין כי לחובת המשיבים מיוחסות עבירות חמורות כמפורט בכתב האישום אשר בצידן עונשי מאסר משמעותיים ושיקול נוסף לבחינת היתכנותה של חלופת מעצר, הוא מידת העונש הצפוי

בבש"פ 10689/07 מטור נגד מדינת ישראל נקבע בין היתר כי:

" במקרה דנן החשש מהימלטות מהותי ולא ניתן להפיגו. המדובר בתושב שטחים, שוהה בלתי חוקי, הצפוי-באם יורשע על פי העבירות המיוחסות לו -למאסר בפועל. יתר על כן, בעובדה שלחובת העורר נזקף אישום נוסף מלבד היותו שוהה בלתי חוקי, יש כדי להצביע על חומרה יתירה העולה ממעשיו (השוו בש"פ 3136/06 עטיר נ מדינת ישראל) "

45. לגבי המשיב מס' 2 , למשיב זה יש הרשעות קודמות בעבירות של הפרת שטח צבאי סגור מחודש נובמבר 2013 וכניסה לישראל שלא כחוק מחודש נובמבר 2010 וגניבת רכב וכניסה לישראל שלא כחוק מחודש אפריל 2007 והוא אף ריצה עונש מאסר ממושך בין 9 חודשים. עברו זה של המשיב אף הוא עומד לחובתו לעת הזו ולצרכי ההחלטה דנן.

46. המשיב 1 נטול הרשעות קודמות.

סבורני כי בנסיבות הענין ולאור האמור לעיל וחלקו המכריע בארועים, היותו ראש וראשון לאחרים, ומארגן הפעילות ומוציאה לפועל, העדר העבר הפלילי אין בכוחו לסייע לו.

משיב זה עמד בראש הרשת שהתארגנה לגניבת קטנועים בתחומי מדינת ישראל הוא היה זה שהפעיל את הגנבים, ושילם להם תמורת "עבודתם". רכבו (הפורד) היה רכב ההובלה של הקטנועים. מסוכנותו הינה מוחשית. אין כל בטחון כי באם ישוחרר לשטחי הרשות, הוא לא ימשיך בארגון חבורות של גנבים אותם ישלח לבצע "משימותיהם" בתחומי מדינת ישראל.

47. אשר על כן, ובהינתן האמור, מצאתי להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.